

[Hassing-Jørgensen.]

for saa vidt angaar de personlige Skatter. Vi har været enige om her i Salen, at Merindkomstskatten ikke skulde gentages i den Form, vi hidtil har kendt den i. Alligevel har den højtærede Finansminister ikke kunnet aldeles afholde sig fra at skaffe sig en ekstra Indtægt paa denne Konto, men under den Form, som nu er anvendt, skal jeg ikke indvende noget derimod; Bestemmelsen om, at de første 10 000 Kr. af Merindkomsten beskattes efter almindelige Regler og kun det overskydende beskattes ekstra, afværger jo den Indvending, man saa ofte med Rette har gjort: at Folk, som har begyndt en Virksomhed og efterhaanden tjener sig op, rammes for stærkt af Merindkomstbeskatningen. Desuden finder jeg ogsaa, at en saadan modificeret Merindkomstskat har sin Berettigelse under denne Situation.

Med Hensyn til Indkomstbeskatningen af Aktieselskaber bringes der her nye og interessante Regler i Anvendelse, ikke blot interessante, men ogsaa dyre for Selskaberne; medens Tillægsskat, Merindkomstskat og de 40 pCt.s Forhøjelse for dette Skatteaar ventes at indbringe 27 Mill. Kr., beregnes de nye Skatter til 36 Mill. Kr. Jeg er imidlertid enig med den højtærede Finansminister i, at Aktieselskaberne er et naturligt Skatteobjekt, og at deres Skatteevne maa tages i tiltagende Anvendelse, svarende til deres tiltagende Betydning og Indflydelse; mere og mere afløser de de private Virksomheder, hvoraf ogsaa følger Pligt til at deltage i Statsudgifterne. Jeg vilde derfor finde det rigtigt, naar vi paa ny skal gaa over til at finde Former for den normale Beskatning, at de Principper, der her kommer til Anvendelse, ogsaa, maaske med nogen Modifikation, bringes ind i den normale Lovgivning.

Jeg finder dem imidlertid ikke meget logisk anvendt i den Forbindelse, her er Tale om, og det skal jeg belyse lidt. Det nye Princip er, at Konsolideringen skal opmuntres, og det praktiseres derved, at der skal betales en højere Sats, Udbytteraten, af det Udbytte, som udbetales kontant, og en lavere Sats, Restraten, af det Overskud, som henlægges. Men naar man nu ønsker at slaa det fast, forekommer det mig mindre rigtigt ikke at behandle de Selskaber mere kulant, som i Forvejen har konsolideret sig, og det er ikke saa faa. Gennem en lang Aarrække har vi nu set, at de store Selskaber har foretaget meget betydelige Henlæggelser, har begrænset deres Udbytte, saaledes at det

Udbytte, der udbetales, kun giver normal Rente af den Kapital, som i Virkeligheden tilhører Aktionærene, altsaa Aktiekapitalen og de opsamlede Reserver.

Dette er i nøje Overensstemmelse med, hvad den højtærede Finansminister og hvad vi alle ønsker. Men i § 11 ser vi, at disse opsamlede Reserver slet ikke faar nogen som helst Betydning i Sammenligningsforholdet mellem Overskud og egen Kapital; kun for saa vidt Reserverne overstiger selve Aktiekapitalen, kommer de i Betragtning. Reserverne hører med til Selskabernes egen Kapital, og Reserverne bidrager til Forhøjelsen af Overskuddet. Altsaa vilde det ogsaa være rimeligt, at de tæller med i Sammenligningen mellem Overskuddet og Kapitalen, og jeg venter, at den højtærede Finansminister kan gøre en Indrømmelse paa dette Punkt.

I § 9 bestemmes det, at Restraten skal udredes med Halvdelen af Grundtallet, altsaa foruden Udbytteraten, men i Slutningen af Paragraffen foreslaas det saa, at i Selskaber, hvis Aktier ikke er frit omsættelige, eller i hvilke mindst $\frac{2}{3}$ af Aktiekapitalen ejes af en enkelt Aktionær, skal Restraten udredes med $\frac{3}{4}$ af Grundtallet minus Udbytteraten. Jeg kan ikke se rettere, end at det i de fleste Tilfælde vil føre til en betydelig Forhøjelse for disse Selskabers Vedkommende, og jeg spørger mig selv, hvorfor der dog skal gøres en saadan Forskel. Der sigtes vel her i første Række til de saakaldte Familieaktieselskaber, som oftest udmærker sig ved at give et relativt mindre Udbytte og henlægge Resten af Overskuddet — men er det ikke netop det, den højtærede Finansminister ønsker, at Selskaberne skal konsolidere sig? Der maa være særlige Grunde, hvorfor den højtærede Finansminister foreslaar en saadan Undtagelsesstilling for Familieaktieselskaber.

Jeg har lejlighedsvis hørt den Beskyldning fremsat mod Familieaktieselskaber, at de etableres for at undgaa at svare Skat, men det har været mig ganske uforstaaeligt, hvorledes denne Beskyldning skulde kunne retfærdiggøres. Jeg har i min Tid i adskillige Tilfælde tilraadet Oprettelse af Familieaktieselskaber, aldeles ikke af skattemæssige Grunde, jeg kan sige tværtimod, for det, man maa gøre Indehaveren af en stor Forretning opmærksom paa, naar han skal gøre sin Virksomhed om til et Aktieselskab, det er det, at han kommer til at svare Skat begge Steder, at hans Selskab først skal svare Skat af det, Virksomheden tjener, at han derefter skal svare Skat af det Udbytte, han faar, og at han dernæst skal svare